

DOKUMENT O ČINNOSTI KAMPFGRUPPE PEIPER POČAS ARDENSKEJ OFENZÍVY V DECEMBRI 1944

RÓBERT LAMOŠ

LAMOŠ, R.: The document of the activity of Kampfgruppe Peiper during Ardens offensive in December 1944. *Vojenská história*, 11, 3, 2007, pp. 127–143, Bratislava.

The published material is a translated version of the current archive material in English. The content of the material concerned consists of the pieces of information received from Joachim Peiper, the former commander of the German tank troops during the World War Two. The topic covered the complex situation of the regiment before the offensive, the first signals of the offensive, the transport to the location of the assembly, the plans, the preparations, the start of the offensive, the battle at Stavelot as well as the failure.

Military history. Belgium. World War Two. Ardens offensive. Peiper, the commander of the German tank troops.

Ardenská ofenzíva¹ v decembri 1944 bola poslednou nemeckou ofenzívou na západnom fronte počas druhej svetovej vojny. Nemecké velenie využilo obdobie stagnácie amerického postupu pred príchodom Vianoc roku 1944, ako aj fakt, že oblasť Arden spojenecké velenie považovalo za pokojnú. Náročnosť terénu v kombinácii s náročnými zimnými podmienkami, podľa spojeneckého velenia, zabraňovali Nemcom viesť akékoľvek možné útoky. To boli dôvody, prečo sa Ardeny považovali za sektor s malým rizikom nemeckého protiútoky. Do tejto oblasti boli posielané jednotky na preskupenie² a nové jednotky aj na zacvičenie³.

Takmer analogicky, podľa vzoru Guderianovho útoku z roku 1940, mali nemecké tankové jednotky preraziť slabú obranu Spojencov, zaútočiť cez Ardeny, prekročiť rieku Másu a znovu získať prístav Antverpy. Spojencom by tak zabránili v transportoch vojakov, materiálu a pohonných hmôt. Útokom mali byť izolované štyri spojenecké armády, čo podľa nemeckých predstáv malo vyvolať na západnom fronte katastrofu a viesť k rozhovorom o uzavretí mieru.⁴

1 Známa je aj ako Bitka o Ardeny, Bitka o výbežok (Battle of the Bulge), alebo Operácia Stráž na Rýne (Unternehmen: Wacht am Rhein).

2 2. americká divízia (2. US Infantry Division).

3 99. a 106. americká divízia (99. US Division, 106. US Division).

4 K tejto problematike pozri: REYNOLDS, M.: *Ďáblův pobočník*. Plzeň : Mustang, 1997; WHITING, Ch.: *Ardeny, tajná válka*. Brno : Jota, 2002; BROŽ, I.: Vtedy v Ardenách. In: *Historická revue*, roč. XV, 2004, č. 10, s. 3-5; zo zahraničných publikácií pozri: ARNOLD, J. A.: *Ardenes 1944*. London : Osprey, 1997; PALLUD, J. P.: *Battle of the Bulge, Then and now*. New Harlow : Battle of Britain International Ltd., 1984.

Úspech celej operácie však závisel od viacerých rôznorodých faktorov: nízkej oblačnosti a sychravého počasia, ktoré by zabránilo použitiu spojeneckého letectva, rýchleho prielomu frontu a zabrania amerických skladov pohonných hmôt, obsadenia dôležitých križovatiek, získania dôležitých mostov neporušených a v konečnom dôsledku rozšírenia vzniknutých koridorov jednotkami postupujúcimi v druhej vlne.

Podľa plánov nemeckého hlavného velenia bolo hlavnou úlohou ofenzívy, aby 6. tanková armáda Josefa „Seppa“ Dietricha prekročila rieku Másu medzi mestami Huy a Liege. 5. tanková armáda pod velením Baróna Hasso von Manteuffela mala za úlohu obsadiť dôležité križovatky v St. Vith, Bastogne, prekročiť rieku Másu medzi mestami Dinant a Andenne a pokračovať na Antverpy cez Brusel.

Na vytvorenie chaosu za americkými líniami mali špeciálne vycvičené skupiny šíriť nedôveru a paniku medzi americkými jednotkami. Tieto špeciálne skupiny, ktorým velil skúsený veterán Otto Skorzeny, tvorili nemeckí vojaci, dokonale ovládajúci angličtinu, ktorí sa v amerických uniformách a so získaným americkým vybavením pohybovali za nepriateľskými líniami.

Na zablokovanie príchodu amerických posíl zo severu do priestoru operácie, malo byť 800 parašutistov pod velením plukovníka Von der Heydteho vysadených v ardenských kopcoch tak, aby kontrolovali mosty a dôležité križovatky.⁵

Na čele útoku v severnom sektore stála pod velením Joachima Peipera bojová skupina 1. SS tankovej divízie Leibstandarte Adolf Hitler.⁶

Joachim Peiper, narodený 30. januára 1915 v Berlíne, vstúpil do SS v roku 1933. O dva roky neskôr absolvoval dôstojnícku školu v Braunschweigu a stal sa pobočníkom ríšskeho vodcu SS Heinricha Himmlera. Do aktívnej bojovej služby vstúpil v roku 1941, velil rôznym peším a tankovým útvarom, postupne sa vypracoval až na veliteľa 1. SS tankového pluku, 1. SS tankovej divízie. Bol držiteľom viacerých vysokých vyznamenaní.⁷ Počas Ardenskej ofenzívy velil bojovej skupine, ktorá niesla jeho meno. Za udalosti na križovatke v Baugnez⁸

5 K problematike tajných operácií pozri: WHITING, Ch.: *Ardeny, tajná válka*. Brno : Jota, 2002; SKORZENY, O.: *Mé velitelské operace*. Praha : Naše vojsko. 1994.

6 Bojová skupina Peiper (Kampfgruppe Peiper) sa skladala: veliteľstvo 1. SS tankového pluku, 1. SS tankový prápor, 501. prápor ťažkých tankov, 3. SS prápor mechanizovanej pechoty, 9. SS ženijná rota, 3. SS ženijná rota, 1. SS delostrelecký prápor, 10. rota protiletadlového delostrelectva, 84. prápor protiletadlového delostrelectva Luftwaffe, zásobovacia a opravárenská rota

7 Prehľad vyznamenaní Jeachima Peipera:

Eisernes Kreuz 2. Klasse	31.05.1940
Eisernes Kreuz 1. Klasse	12.07.1940
Infanterie-Sturmabzeichen in Silber	?
Infanterie Sturmabzeichen in Bronze	07.09.1940
Medaille „Winterschlacht im Osten“	01.09.1942
Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes	09.03.1943
Deutsches Kreuz in Gold	03.05.1943
„Panzervernichtungsabzeichen“	21.07.1943
Nahkampfspange in Bronze	07.09.1943
Nahkampfspange in Silber	20.10.1943
Eichenlaub zum Ritterkreuz	27.01.1944 (377. Soldat)
Schwerter zum Ritterkreuz	11.01.1945 (119. Soldat)
Panzerkampfabzeichen in Silber	?

Zdroj: WESTEMEIER, J.: Joachim Peiper: A New Biography of Himmler's SS Commander. Philadelphia : Schiffer Publishing, Ltd., 2007.

8 Udalosť na tejto križovatke, známa ako „Malmedský masaker“, kde jednotky z bojovej skupiny Peiper zastreli 71 amerických vojakov.

bol po vojne odsúdený na trest smrti.⁹ Neskôr sa mu zmenil na doživotie a nakoniec bol v roku 1956 prepustený z väzenia. Koniec života strávil vo Francúzsku, v meste Traves, kde bol 13. júla 1976 za dodnes neobjasnených okolností zavraždený.

***

Prezentovaný dokument zo série ETHINT¹⁰ som objavil pri štúdiu materiálov o Ardenskej ofenzíve vo vojenskom archíve vo Freiburgu. Je to kópia záznamu rozhovoru Joachima Peipera s americkým vyšetrovateľom v anglickom jazyku. Dokument ma zaujal tým, že sa zaoberá výhradne technickými a taktickými detailmi plánovania a postupu jednotiek, ktoré sa operácie zúčastnili.

Dokument je preložený tak, aby sa čo najviac zachovala pôvodná výpovedná hodnota a štruktúra jazyka. V texte sa objavuje veľa skratiek. Tieto skratky som uviedol do poznámok tak, ako ich uvádza pôvodný text aj s vysvetlením. Poznámky vyšetrovateľa, ako aj editora-historika americkej armády, sú zachované v texte.

Kópia strojového prepisu tohto rozhovoru sa nachádza ako dokument ETHINT – 10, pod signatúrou ZA 1/270 vo Vojenskom archíve vo Freiburgu v Nemecku (Das Bundesarchiv-Militärarchiv (BArch-MA) in Freiburg im Breisgau).

ETHINT 10

7. september 1945

Rozhovor s plukovníkom¹¹ Joachimom Peiperom

1. SS tankový pluk¹²
(11. – 24. december 1944)
EUCOM: HD: OHGB¹³

Kópia 2

Historická divízia

Sekcia armády
Špeciálny personál, Armáda USA
Washington 25, D.C.¹⁴

12. júla 1949

Poznámka k: ETHINT 10

od: Kenneth W. Hechler
Major, pechota (záloha)

⁹ Americkým vojenským tribunálom v Dachau.

¹⁰ The European Theater Historical Interrogations, skratka pre Historické výsluchy vo vzťahu k európskemu boju. Séria ETHINT obsahuje dokumenty zo spravodajských výsluchov rôznych nemeckých dôstojníkov.

¹¹ Joachim Peiper bol v čase výsluchu v hodnosti SS-Standartenführer, čo zodpovedá armádnej hodnosti plukovníka. V čase Ardenskej ofenzívy mal hodnosť SS-Obersturmbannführer, ktorá zodpovedá armádnej hodnosti podplukovníka.

¹² 1. SS Pz. Regt. – 1. SS Panzer Regiment; Američania používali na označenie nemeckých tankových útvarov nemecký termín „panzer“ čo znamená tankový, ale aj obrnený.

¹³ Skratka pre The U.S. European Command: Historical Division: a pravdepodobne Operation Headquarters Great Britain; teda Americké veliteľstvo pre Európu: Historická Divízia: a pravdepodobne Operačné veliteľstvo Veľká Británia.

¹⁴ Pečiatka.

Žiaden záznam tohto rozhovoru nebol vyhotovený v nemčine, vzhľadom na to, že rozhovor bol vykonaný s pomocou tlmočníka, poznámky boli robené počas trvania rozhovoru a text bol upravený, aby sa zlepšila jeho kontinuita a celistvosť.

Je to jeden z prípadov, pri ktorom verím, že som schopný potvrdiť pravosť a úplnosť tejto verzie rozhovoru. Plukovník Peiper, ako je uvedené na začiatku rozhovoru, je veľmi arogantný jedinec, hrdý na svoj pluk a divíziu. Keď som začal tento rozhovor ani tlmočník, ani ja sme si neuvedomili, že Peiper rozumie angličtine. S tlmočníkom sme si vymenili pár poznámok počas rozhovoru týkajúcich sa Peiperovej novej účasti na Malmédskom masakri. Prvý náznak, že plukovník Peiper rozpráva po anglicky, je poznačený na strane 8 (otázka 35), kde plukovník Peiper dokonalou angličtinou odpovedá: „I am sorry“¹⁵, keď je informovaný, že sa nachádzal vo vzdialenosti 300 yardov¹⁶ od skladiska pohonných hmôt v Spa¹⁷, kde boli 3 milióny galónov¹⁸ benzínu. Toto tak ohromilo tlmočníka, ako aj mňa, že sme zostali sedieť s otvorenými ústami pol minúty. Peiper nepohol ani brvou, ale ešte niekoľkokrát nás opäť prekvapil. Navyše, vo viacerých prípadoch sa s nevraživým pohľadom otočil na tlmočníka a opravil dokonalou angličtinou jeho preklad.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti si myslím, že môžeme dosvedčiť pravosť tohto rozhovoru. Malo by byť stále možné potvrdiť to aj z Peiperovej strany jeho podpisom.

-i-

ETHINT 10

Názov	:	1. SS tankový pluk (11. – 24. december 1944)
Zdroj	:	plukovník (W-SS) ¹⁹ Peiper, Joachim
Pozícia	:	veliteľ, 1. SS tankový pluk, 1. SS tanková divízia ²⁰
Dátum	:	7. september 1945
Miesto	:	Freising, Nemecko
Vyšetrovateľ	:	Major Kenneth W. Hechler
Okolnosti	:	Plukovník Peiper je veľmi arogantný, typický esesák, úplne nasiaknutý nacistickou ideológiou. Je veľmi hrdý na svoj pluk a divíziu a má sklón robiť pohrdavé poznámky o iných jednotkách. Pravdepodobne sa obáva svojej novej budúcnosti. Akonáhle však bolo jasné, že náš rozhovor bude obmedzený len na vojenskú taktiku a nie na jeho vojnové zločiny, začal rozprávať otvorejšie. Rozpráva dobrou angličtinou a s potešením opravoval tlmočníka. Fyzicky nie je až taký vysoký ako naznačujú niektoré správy.

-ii-

15 Je mi ľúto / mrzí ma to.

16 Približne 275 metrov.

17 Sklad pohonných hmôt sa nachádzal severne od mesta na ceste do Francorchamps, nie priamo v meste Spa.

18 Približne 11 355 000 litrov.

19 Waffen-SS.

20 1. SS Pz. Div. – 1. SS Panzer Division „Leibstandarte SS Adolf Hitler“.

Predslov

Tento rozhovor je jedným zo série rozhovorov vykonaných Historickou sekciou, ETOU-SA²¹, a jej nasledovníkmi. Žiaľ, k dispozícii je len strojom písaný záznam v angličtine. Nie je známe, či bol počas rozhovoru urobený záznam v nemčine, alebo či bol vôbec urobený, z tohto dôvodu nemôže byť preverená presnosť prekladu. Taktiež nie je možné úplne zaručiť pôvodnosť a celistvosť tejto verzie rozhovoru. Iba očividné chyby v hláskovaní, interpunkcii a gramatike boli opravené. Všetky výroky v zátvorkách, okrem edičných, ktoré sú ale označené, sú nepozmenené.

Robert W. Fye
1st Lt FA²²
editor-historik
16. január 1948

-iii-

1. SS tankový pluk
(11. – 24. december 1944)

<u>OBSAH</u>	<u>STRANA</u>
<u>I. Celkový stav pluku pred ofenzívou</u>	1
<u>II. Prvé náznaky ofenzívy</u>	2
<u>III. Presun na miesto zhromaždenia</u>	4
<u>IV. Plány a príprava ofenzívy</u>	5
<u>V. Začiatok útoku</u>	12
<u>VI. Bitka o Stavelot</u>	18
<u>VII. Snaha pokračovať v postupe</u>	20
<u>VIII. Zlyhanie ofenzívy</u>	21

I. CELKOVÝ STAV PLUKU PRED OFENZÍVOU

1. Aký bol stav vašej divízie tesne pred začatím ofenzívy?

Utrpela ťažké straty počas bojov v Normadii a počas ústupu cez Francúzsko. Pred Ardenskou ofenzívou sme mali približne dva mesiace na reorganizáciu jednotiek vo Westfálsku, v oblasti Minden.

2. Aké nové jednotky ste dostali počas obdobia reorganizácie?

Dostali sme okolo 3 500 mužov, čo upravilo stav celej divízie na plnú bojovú silu 22 000 mužov.

3. Akí dobrí (pripravení) boli noví vojaci, ktorých ste dostali?

Dosť dobrí, ak zohľadníme stav nemeckých posíl v tej dobe.

4. Aký nový materiál ste dostali pred Ardenskou ofenzívou?

21 The European Theater of Operations, U. S. Army, Sekcia americkej armády pre európske bojisko.

22 Pravdepodobne nadporučík poľného delostrelectva.

Dostali sme veľa nových tankov priamo z výroby. Žiaľ, pluk mal mať jeden prápor tankov PzKpfw IV²³ a jeden prápor tankov Panther²⁴, ale keďže sme nemali dostatok tankov, zorganizoval som jeden prápor zmiešaný z dvoch rôz tankov PzKpfw IV a dvoch rôz tankov Panther. Ako kompenzáciu nedostatočného počtu tankov, bol môj pluk ešte posilnený o prápor tankov Tiger²⁵, ktorý bol predtým jednotkou zboru. Vďaka tomu sa pluk nakoniec skladal z jedného práporu zloženého z tankov PzKpfw IV a Panther, jedného práporu tankov Tiger a jedného práporu mužov SS bez tankov²⁶. Môj pluk bol tankový pluk 1. SS tankovej divízie, ostatné dva boli pechotné pluky.

5. Koľko tankov ste dostali ako posilu počas obdobia reorganizácie v oblasti Minden?

Pred príchodom do Westfálska sme mali asi 50 tankov. Dostali sme okolo 200 ďalších počas obdobia prezbujovania.

II. PRVÉ NÁZNAKY OFENZÍVY

6. Kedy ste prvýkrát počuli o plánoch začať ofenzívu v Ardenách?

Neoficiálne som to dedukoval päť dní pred začiatkom ofenzívy. Oficiálne som bol informovaný dva dni pred jej začiatkom – 14. decembra 1944.

7. Ako ste to neoficiálne dedukovali?

Krämer, náčelník štábu 6. tankovej armády²⁷, sa ma 11. decembra 1944 opýtal, čo si myslím o možnostiach útoku v oblasti Eifel, a či by mohol tankový pluk prejsť 80 km počas jednej noci. Mal som pocit, že by nebol dobrý nápad rozhodnúť sa odpovedať na takúto otázku iba pozeraním sa do mapy, preto som podnikol testovaciu jazdu s tankom Panther osobne, na trase Euskirchen – Muenstereifel – Blankheim.

8. K akým záverom ste prišli na základe tejto testovacej jazdy?

Ak by som mal voľnú cestu pre seba, mohol by som prejsť 80 km počas jednej noci. Samozrejme, s celou divíziou, je to o niečom inom.

9. Myslíte si, že Krämer Vám chcel prezradiť plán?

Určite nie, ale bolo viac-menej jasné, aké má zámery.

10. Kedy ste opustili Westfálsko?

Asi tri týždne pred Ardenskou ofenzívou sa naša jednotka presunula do oblasti armádnych záloh 12 km východne od Düren, severne od Euskirchen.

11. Boli ste schopní dosiahnuť niečo vo výcviku vašej jednotky medzičasom, keď vám Krämer naznačil budúce plány a 16. decembrom 1944?

23 Americká a britská terminológia používa označenie Mk. IV, viac je však známe jeho originálne označenie Panzerkampfwagen IV, odtiaľ skratka Pz.Kpfw. IV.

24 Tank Panzerkampfwagen V Panther.

25 Myslí sa ťažký tank Panzerkampfwagen VI Tiger II, známy aj ako Königstiger, teda Kráľovský Tiger.

26 Pravdepodobne išlo o prápor mechanizovanej pechoty.

27 6. Pz. Army – 6. Panzer Army. Pôvodný text pracuje s názvom 6. SS Pz. Army, čo je nesprávne označenie, lebo sám veliteľ Josef Dietrich hovorí, že 6. armáda nemala označenie SS, pozri: PARKER, D. S.: Hitlerova ofenzíva, Ardeny. Brno : Jota, 2003.

Mohol som im dať pár rád ako viesť tanky cez hornatý terén a na zľadovatených cestách, ale žiaden ďalší výcvik alebo inštruktáž neboli možné, pretože americké jednotky v tej dobe útočili v oblasti Aachen-Düren a museli sme zostať v pohotovosti ako záloha 6. tankovej armády.

12. *Mohli ste vykonať osobný prieskum v oblasti Eifel pred ofenzívou?*

Nie, pretože pohyb v oblasti Eifel bol prísne zakázaný.

III. PRESUN NA MIESTO ZHROMAŽDENIA

13. *Kedy ste sa presunuli z oblasti Aachen-Düren na miesto zhromaždenia pre začiatok ofenzívy?*

13. decembra 1944 sme dostali detailné rozkazy presunu od I. SS tankového zboru²⁸. V rozkaze nebola zmienka o blížiacей sa ofenzíve, nebolo v ňom nič okrem trasy presunu a miesta zhromaždenia.

14. *Kde bolo miesto zhromaždenia pre celú 1. SS tankovú divíziu?*

Marmegen-Blankenheimerdorf-Schmidtheim. Postupujúce zložky divízie boli v Dahlem.

15. *Aké mimoriadne opatrenia boli prijaté na utajenie celého presunu?*

Celá vec sa oznámila jednotkám až na nástupe pred odchodom. Bol absolútny zákaz používania reflektorov počas noci a nariadený rádiový pokoj. Žiadne značky neoznačovali cestu, iba jednoduché žlté šípky bez divíznych značiek.

16. *Kedy ste vyrazili a kedy ste ukončili presun do novej oblasti?*

Vyrazili sme o 19.00 hod 13. decembra 1944 a do 10.00 h 14. decembra 1944 sme zmizli v lesoch na novom mieste zhromaždenia.

17. *Boli počas cesty nejaké nezvyčajné udalosti? Boli nejaké vzdušné útoky alebo boli prítomné prieskumné lietadlá?*

Počasie bolo príliš hmlisté na vzdušnú aktivitu a bola stále hmla, keď sme o 10.00 h dorazili na miesto určenia.

18. *Aké jednotky ste mali na krídlach?*

12. SS tanková divízia²⁹ bola na severe a 2. tanková divízia³⁰ bola na juhu.

IV. PLÁNY A PRÍPRAVA OFENZÍVY

19. *Čo sa preberalo na prvej porade po príchode do nového miesta zhromaždenia?*

Pred obedom, 14. decembra 1944, som bol zavolaný do Tondorf, veliteľského stanovišta 1. SS tankovej divízie, kde SS-Oberführer³¹ Mohnke, divízny veliteľ, oznámil celý plán ofen-

28 I. SS Pz. Corps – I. SS Panzer Corps.,

29 12. SS Pz. Div. – 12. SS Panzer Division „Hitlerjugend“

30 Počas ofenzívy mal Wilhelm Mohnke hodnosť SS-Oberführer, čo zodpovedá armádnej hodnosti generála, neskôr bol povýšený do hodnosti SS-Brigadeführer, čo bol ekvivalent armádnej hodnosti brigádny generál.

31 Počas ofenzívy mal Wilhelm Mohnke hodnosť SS-Oberführer, čo zodpovedá armádnej hodnosti generála, neskôr bol povýšený do hodnosti SS-Brigadeführer, čo bol ekvivalent armádnej hodnosti brigádny generál.

zívy a prečítal detailný rozkaz pre celý zbor pridelujúci rôzne trasy a určujúci ráno 16. decembra 1944 ako deň D.

20. Aké divízie ste mali v I. SS tankovom zbore?

1. a 12. SS tankovú divíziu, 2. tanková divízia bola v zbore na juh od nás.

21. Aké ďalšie jednotky boli pridelené vašej divízii, špeciálne na ofenzívu?

Mali sme jeden protiletadlový pluk s 88mm delami, jeden ďalší prápor ženistov a jeden prápor delostrelectva zboru so 150mm a 210mm delami (Poznámka editora: pravdepodobne 150mm a 210mm húfnice. Nemci nemali 210 mm delá a 150 mm delá neboli bežnou súčasťou delostrelectva zboru).

22. Aký bol účel a úloha toho ďalšieho práporu ženistov?

Bol pridelený hlavne za účelom opravy mostov.

23. Na akom moste najviac pracovali?

Na železničnom moste severozápadne od Losheim.

24. Boli pričlenené ešte nejaké jednotky?

Po tom, ako 3. výsadková divízia³² uviazla na začiatku ofenzívy, jeden výsadkový prápor bol pričlenený k našej jednotke. Na začiatku ofenzívy sme mali špeciálne „Skorzenyho“ jednotky zo 150. obrnenej brigády³³. Každá bojová skupina³⁴ mala jednu takúto skupinu. Dovedna išlo o 500 mužov, 20 tankov generál Sherman (Poznámka editora: M-4) tankov, pár nemeckých tankov, 30 2½ tonových nákladných áut a 30 až 50 džípov.

25. Odkiaľ pochádzalo všetko toto americké vybavenie?

Veľa z neho bolo ukoristené počas invázie a zostalo rôznym jednotkám do októbra 1944, keď bol vydaný všeobecný rozkaz odovzdať všetok ukoristený materiál.

26. Mali ste nejakú taktickú kontrolu nad touto „Skorzenyho“ skupinou?

Vôbec žiadnu.

27. Čo ste si vy mysleli o hodnote výkonu „Skorzenyho“ skupiny počas ofenzívy?

Mohli pokojne zostať aj doma, pretože neboli nikdy na čele kolóny, tam, kde sa plánovalo, že budú.

28. Aké údaje o trasách postupu boli dané na divíznej porade?

Každý veliaci dôstojník – veliteľ prieskumného pluku, velitelia dvoch pechotných plukov a ja – sme dostali označenú mapu ukazujúcu trasy postupu.

29. Aká oblasť postupu bola plánovaná pre 1. SS tankovú divíziu?

32 3. FS Div. – 3. Fallschirmjäger Division. Američania používali na označenie nemeckých výsadkových divízií nemeckú skratku FS, keďže Nemci nemali vzdušné výsadkové divízie (airborne).

33 150. Pz. Brig. – 150. Panzer Brigade.

34 Pôvodný text pracuje s názvom „Combat team“, Nemci však ku koncu vojny vytvárali tzv. „Kampfgruppen“, teda bojové skupiny, nazvané väčšinou podľa veliteľa. Správny americký ekvivalent by mal byť „Task Force“.

Hitler Jugend (Poznámka editora: 12. SS obrnená) divízia bola na sever od nás a 2. obrnená divízia bola na juh od nás. Dostali sme rozkaz držať sa tejto trasy: Schmidtheim – Dahlen – Kronenburg – Hallschlag – Scheid – Loscheim – Losheimergraben – Hünningen – Honsfeld – Hepscheid – Moderscheid – Schoppen – Odenval – Thrimont – Ligneuville – Pont – Trois – Ponts – Werbomont – Ouffet – Seny – Tinlot – Stree – Huy.

30. *Ako dobrá bola táto trasa v porovnaní s trasami divízií na severe a juhu?*

Trasy pridelené dvom divíziám na mojich krídlach sledovali väčšinou hlavné cesty a boli veľmi dobré. Cesty pridelené mojej divízii boli vo všeobecnosti známe ako zlé, ale bolo na nich málo mostov.³⁵

31. *Neprotestovali ste?*

Okamžite som zdôraznil, že tieto cesty nie sú pre tanky, ale pre bicykle, ale môj protest bol zamietnutý. Povedali, že je to Vadcov rozkaz a mám ísť po vyznačenej trase.

32. *Áké trasy postupu boli pridelené 12. SS tankovej divízii a 2. tankovej divízii?*

Nepoznal som trasu plánovanú pre 2. tankovú divíziu. Vo všeobecnosti, 12. SS tanková divízia mala naplánovanú trasu Büllingen – Butgenbach – Wainea – Spa – Louveigne – rieka Mása.

33. *Áké ďalšie inštrukcie alebo rady vám boli dané na divíznej porade?*

Povedali, že moja bojová skupina v strede má mať rozhodujúcu úlohu v ofenzíve. Nemal som sa starať o krídla, ale mal som čo najrýchlejšie postúpiť k rieke Máse, naplno využiť moment prekvapenia.

Bolo mi ďalej oznámené, že dva nákladné vlaky s palivom, súrne potrebným pre ofenzívu, nedorazili a podľa toho bol vydaný rozkaz všetkým jednotkám zásobiť sa samostatne ukoristeným palivom.

34. *Vedeli ste, kde by sa mohlo nachádzať takéto palivo?*

Náš divízny dôstojník rozvedky mal mapu, ktorá ukazovala vaše údajné zásobovacie zariadenia. Z tejto mapy sme sa domnievali, že by sme mohli ukoristiť palivo v mestách Büllingen a Stavelot.

35. *Boli ste si vedomí, že ste sa nachádzali vo vzdialenosti do 300 yardov od skladu paliva v Spa, kde boli tri milióny galónov?*

(Poznámka vyšetrovateľa: S typickým gestom plukovník Peiper pokrčil plecami a s pomerne arogantným úsmevom odpovedal v angličtine „I am sorry“. Nevedel o existencii skladu paliva.)

36. *Mali ste dostatok munície na ofenzívu?*

Sám som zohnal nejakú muníciu v Euskirchen a mali sme dosť munície na štyri alebo päť dní.

37. *Mali ste nedostatok ešte niečoho iného?*

³⁵ Cesty v Ardenách sú dodnes známe svojou „kvalitou“. Keďže Peiper nemal vo svojej skupine ženistov vybavených mostovými jednotkami, menší počet mostov, aj napriek horším cestám, považoval za výhodu.

Nie.

38. *Čo ešte sa stalo na divíznej porade?*

Divízny veliteľ zopakoval väčšinu Hitlerovho prejavu z 12. decembra 1944 divíznym veliteľom.

39. *Čo nasledovalo po porade?*

Sadol som si a rozhodol som sa, ako zorganizovať moju bojovú skupinu. Dospel som k záveru, že moja kolóna bude asi 25 km dlhá a vozidlá budú postupovať strednou rýchlosťou. Bolo nemožné, aby vozidlá vzadu predbehli tie vpredu pre zlé cesty. Preto museli byť všetky bojové zložky umiestnené v čele kolóny. Aby sa zaistila maximálna rýchlosť a sila, rozhodol som sa, že polopásové obrnené vozidlá budú postupovať tak rýchlo, ako to len bude možné, až kým nenarazia na odpor a potom zasiahnu tanky a odpor zlomia, po čom budú zasa polopásové vozidlá postupovať vpred. Predpokladal som, že ak by všetko išlo dobre, potreboval by som len tanky PzKpfw IV a Panther na postup cez hory a na dosiahnutie rieky Másy iba s jednou rotou tankov. Ťažké tanky Tiger by som mohol presunúť neskôr. (Poznámka editora: presný význam posledných dvoch viet je nejasný).

40. *Naozaj ste očakávali, že dôjdete až k rieke Máse?*

(Poznámka vyšetrovateľa: Plukovník Peiper sa pred odpoveďou na krátku chvíľu odmlčal a zvrátil obočie.) Ak by sa naša vlastná pechota bola prebila do 7.00 hod, ako bolo pôvodne plánované, moja odpoveď je „áno,“ myslím si že by sme dorazili k Máse za jeden deň.

41. *Čo sa stalo po tom, ako ste dokončili počiatočné plány 14. decembra 1944?*

Poobede 14. decembra 1944 som sa odišiel poradiť s veliteľom 12. divízie ľudových granátnikov³⁶, ktorého pechota mala prelomiť líniu. Pripravili sme spoločný plán. Generálmajor Engel, veliteľ 12. divízie ľudových granátnikov vysvetlil, že očakáva dosiahnutie počiatočného prielomu do 7.00 hod. Potom som požiadal generálmajora Engela, aby vyčistil hlavnú cestu v oblasti Losheim od mín.

42. *Čo ešte vám generálmajor Engel povedal o jeho pláne na útok 12. divízie ľudových granátnikov?*

Povedal, že má sústredené ťažké delostrelectvo pripravené zničiť americké pozície v prednej línii. Povedal ešte, že bude útočiť s dvoma prápormi a vlastne dosiahne Losheim do 7.00 hod.

43. *Čo ste ešte robili 14. decembra 1944?*

Iba všeobecné prípravy, ako napríklad vyhľadávanie zásobovacích trás.

44. *Kedy bola ďalšia porada?*

O 11.00 hod 15. decembra 1944 bola porada I. SS tankového zboru, ktorej sa zúčastnili divízni velítelia, velítelia bojových skupín a Skorzeny. Generálporučík (W-SS) Priess, veliteľ zboru, mal krátky povzbudzujúci prejav, vysvetľujúci dôležitosť ofenzívy; náčelník štábu, generál (Poznámka editora: vlastne Ostbf³⁷) Lehmann zopakoval rozkaz na útok. Vyhlásil,

36 12. Volks Gren. Div. – 12. Volks Grenadier Divison.

37 Skratka pre SS-Obersturmbannführer.

že očakávaný benzín ešte nedorazil, ale že Vodca trval na tom, aby ofenzíva začala i napriek tomu 16. decembra 1944.

45. *Čo si myslíte, že sa stalo s tým benzínom?*

Ach, tipujem, že sa omeškal, bol presmerovaný a mohol skončiť neskôr v úplne inej oblasti, ale my sme ho nikdy nevideli.

Po tomto som mal poradu s mojimi vlastnými veliteľmi, plus Skorzenyho zástupca a osem alebo deväť jeho ľudí. Vysvetlil som plán a jeho dôležitosť, ďalej že v oblasti budú postupovať ďalšie tri bojové skupiny a že, samozrejme, moja bojová skupina ako prvá dosiahne rieku Másu. Potom som vysvetlil trasy postupu, vydal rozkaz na postup a čas, kedy každá jednotka má prejsť východiskovým bodom (jeden km juhozápadne od Schmidtheim). Potom som vydal rozkaz na štandardné bojové postupy a pridelil vlnové dĺžky.

46. *Bolo niečo nezvyklé na vašich štandardných bojových postupoch?*

Jediná nezvyčajná vec bola, že vzdialenosti boli skrátené na polovicu z dôvodu použitia rádiových vln v horskom teréne (Poznámka editora: Predchádzajúca veta je prepísaná od slova do slova z dostupného záznamu.)

47. *Aké ďalšie rozkazy alebo inštrukcie ste vydali?*

Vydal som rozkazy proti strelbe do malých skupiniek nepriateľa a rozkazy zakazujúce rabovanie. Vydal som ich, pretože sme si nemohli dovoliť strácať čas. Potom som sa opýtal Hardecka³⁸, Skorzenyho zástupcu, na úlohu jeho skupiny. Hardecka vysvetlil, že jeho skupina sa bude snažiť čo najskôr predbehnúť čelné tanky a potom sa infiltrovať tak, aby spôsobovala zmätok medzi americkými jednotkami, vysadí falošných príslušníkov vojenskej polície, aby riadili americkú dopravu, obsadí veliteľské stanovištia, komunikačné centrá a most cez rieku Másu, buď v meste Huy alebo Ombret Rausa jedným ťahom.

48. *Aké zvláštne opatrenia Skorzenyho muži prijali, aby sa sami nestali terčom útoku nemeckých jednotiek?*

Tanky mali mať hlavne namierené na deviatu hodinu a v tejto pozícii ponechané počas jazdy, bez strelby na nemecké jednotky. Všetci vojaci si mali dať dole helmy. Všetky vozidlá mali vzadu malé žlté trojuholníky.

V. ZAČIATOK ÚTOKU

49. *Ako pokračoval útok 16. decembra 1944?*

Trasa, ktorou sme skutočne išli, bola nasledovná: Schmidtheim – cez železničný most severozápadne od Losheim, rovnako ako v pôvodnom pláne; potom sme sa vrátili a išli vedľajšou cestou do Lanserath – potom cez lesy severozápadným smerom do Honsfeld – Büllingen – Richelsbusch; potom pozdĺž plánovanej trasy cez Ligneuville; potom cez Pont – Stavelot – Trois Ponts – La Gleize a Stoumont.

Pechota mala otvoriť medzeru v hlavnej línii obrany a my sme mali preraziť. O 5.00 hod pechota vyrazila. Útok bol úbohý a pechota musela obchádzať množstvo ohnísk odporu, ktoré spôsobovali značné problémy i po tom, ako boli obídené. Keď sme my začali, zistili sme,

38 Správne Willi Hardieck, nie Hardecka.

že tieto ohniská odporu spôsobujú aj nám dosť problémov. Na cestách zostalo tiež veľa neodstránených mín.

50. *Aký silný bol odpor americkej pechoty?*

Vaša 99. pešia divízia kládla veľmi slabý odpor. V skutočnosti bol odpor taký slabý, že bola škoda mrhať na nich toľko delostreleckých granátov.

51. *Kam ste išli, keď začal útok?*

O 5.00 hod som sa presunul na veliteľské stanovište generálmajora Engela pozorovať útok, aby som odhadol správny moment na začatie nášho útoku.

52. *Čo ste videli?*

Ach, nevidel som toho veľa, okrem správ prichádzajúcich na veliteľstvo generálmajora Engela, vysvetľujúcich kde pechota bojuje. Z nich som mohol odhadnúť kedy vyslať svoju jednotku. Nakoniec sa ukázalo, že som vlastne bol na veliteľskom stanovišti generálmajora Engela do 14.00 hod 16. decembra 1944.

53. *Čo vás zdržalo?*

Bol tam zničený most v „zemi nikoho“, severozápadne od Losheim. Tento most zničili Nemci pri predchádzajúcom ústupe z oblasti. Ďalšie zdržanie sa objavilo, keď zbor alebo armáda rozkázala divíznemu delostrelectvu posunúť sa ďalej po prielome pechoty. Keďže pluk divízneho delostrelectva bol ťahaný koňmi, upchal cesty. Toto bol úplne debilný nápad, vzhľadom na to, že tento pluk ani nevystrelil. Od 14.00 hod do 19.00 hod som bol pri moste, riadil dopravu a snažil sa nastoliť poriadok. Most nebol pripravený na použitie pred 19.30 hod a moja bojová skupina vyrazila o 16.00 hod.

54. *Ako sa vám podarilo prejsť, keď cesty boli upchaté?*

Rozkázal som mojim vozidlám aby sa rýchlo pretlačili a prebehli bezohľadne všetko na ceste. Nakoniec som našiel obchádzku okolo mosta – znížený terén – a prišiel do Losheim o 19.30 hod. Tam som dostal vysielačkou správu od divízie, že ďalší železničný most nie je možné použiť a že ženisti ho nie sú schopní opraviť. Bolo mi prikázané ísť smerom na Lanzerath, kde som sa mal spojiť so zložkami výsadkového pluku 3. výsadkovej divízie. Tento pluk sa pokúšal útočiť cez lesy západne do Lanzerath smerom k Honsfeld, ale bol trikrát odrazený. Dostal som rozkazy prebrať velenie nad týmto plukom a zaútočiť.

55. *Aký bol váš cieľ?*

Samozrejme, Honsfeld.

56. *Mali ste nejaké problémy?*

Bolo zložité nájsť cestu z Losheim pre nemecké a americké míny. Stratil som päť tankov a zopár ďalších obrnených vozidiel predtým, ako som došiel o polnoci do Lanzerath.

57. *Čo sa stalo v Lanzerath?*

Mal som poradu s veliacim dôstojníkom výsadkového pluku – plukovníkom (ja som bol v tej dobe podplukovník). Požiadal som ho o všetky informácie o nepriateľských postaveniach. Jeho odpoveď bola, že lesy sú silno bránené a paľba z pripravených „bunkrov“ plus míny na ceste zastavili jeho postup. Povedal mi, že je nemožné útočiť za takýchto podmie-

nok. Opýtal som sa ho, či bol osobne preskúmať americké pozície v lese a on odpovedal, že dostal informácie od veliteľa jedného zo svojich práporov. Opýtal som sa veliteľa práporu a on povedal, že má informáciu od kapitána v jeho prápore. Zavolať som tomu kapitánovi a on odpovedal, že osobne nevidel americký postup (Poznámka editora: sily?), ale bolo „mu to oznámené.“ Vtedy som sa veľmi rozčúlil a rozkázal výsadkovému pluku, aby mi dali jeden prápor a ja povediem prielom.

Rozkázal som mojim jednotkám, aby sa rozmiestnili a pripravili na útok o 04.00 hod. Po porade o 01.00 hod 17. decembra 1944 som zorganizoval útok takto: dva tanky Panther viedli kolónu ako čelo, nasledované skupinou polopásových vozidiel a potom zmesou tankov Panther a PzKpfw IV. Veľmi zvláštne sme sa prebili oblasťou bez jediného výstrelu a našli prázdne pozície.

Na úsvite sme dorazili do Honsfeld a zajali veľkú skupinu spiacich Američanov. Celkovo sa naša korisť skladala z 50 prieskumných vozidiel, vrátane polopásových, okolo 80 1½ tonových nákladných áut a 15 alebo 16 protitankových diel. Jeden km severozápadne od Honsfeld sme sa dostali pod paľbu menších zbraní, nespôsobila však žiadne problémy, pretože aj keď sme sa trochu zdržali, umožnilo to vozidlám na konci dobehnúť nás.

58. Ako dlho ste sa tam zdržali?

Okolo pol, alebo trištvrté hodiny, aby sme umožnili výsadkovým zložkám sa priblížiť. Väčšina z nich sa viezla na zadných tankoch kolóny.

Súdiac podľa zvuku na našej pravej zadnej strane som prišiel k záveru, že 12. SS tanková divízia postupovala pomalšie ako bol ich pôvodný plán, preto som sa rozhodol pokračovať po ich trase.

59. Oznámili ste tento fakt divízii?

V priebehu ofenzívy sme nemali žiadne spojenie s divíziou, čo ale nič neznamenalo. Prvú správu, ktorú som dostal bola o 8.00 hod 17. decembra 1944, v ktorej sa pýtali prečo Leibstandarte (Poznámka editora: „Leibstandarte SS Adolf Hitler,“ čestný titul daný 1. SS obrnenej divízii) ešte nevyrazila.

60. Kde ste sa rozhodli zmeniť trasu?

Na malej farme na okraji Honsfeld. Ešte jedna vec, ktorá ovplyvnila moje rozhodnutie, bol poznatok, že v Büllingen mal pravdepodobne existovať americký sklad benzínu a nám už benzín začal dochádzať. Vydali sme sa cestou na Büllingen bez odporu a tam sme prekvapili americkú leteckú spojovaciu skupinu zničiac 12 strojov L-5.³⁹ Malé zdržanie nastalo, keď sa nás pozemný personál snažil zastaviť paľbou z niekoľkých guľometov.

61. Našli ste benzín, ktorý ste hľadali?

Samozrejme. Získali sme 200 000 litrov v Büllingen a použili 50 amerických zajatcov, aby dotankovali naše tanky. To bolo naše šťastie, lebo kým sme dorazili do Losheim, spotrebovali sme na 25 km úseku toľko paliva, ktoré by normálne stačilo na 50 km, a to pre kopcovitý terén Eifel.

Krátko po dobytí Büllingen americké delostrelectvo zahájilo na mesto paľbu okolo 09.30 hod 17. decembra 1944 a spôsobilo nejaké straty.

Z Büllingen sme išli juhozápadne smerom na Moderscheid. Jediným problémom bola cesta

³⁹ Pozorovacie lietadlá L-5 Sentinel.

cez lesy, kde mnoho našich vozidiel zostalo zapadnutých v blate. Prekvapili sme veľmi malú americkú posádku v Moderscheid.

62. *Mali ste pocit, že do tejto chvíle ste dosiahli čistý prielom?*

Áno, bol to čistý prielom a narážali sme len na veľmi malý odpor. Z času na čas vošlo na našu hlavnú trasu postupu zopár zatúlaných džípov z bočných ciest, očividne si neuvedomujúcich, že sme prenikli tak ďaleko. Kúsok severne od Thirimont naše čelné tanky začali paľbu na americký konvoj smerujúci pozdĺž cesty z Malmedy do Ligneuville.

63. *Bola to časť 99. pešej divízie (americkej)⁴⁰?*

Nie, toto bol prápor pozorovateľov poľného delostrelectva.

64. *Čo sa stalo?*

Ich jedenásť až pätnásť nákladných áut bolo zničených a my sme sa s malými ťažkosťami pohli cez ich konvoj a smerovali sme do Ligneuville. Mali sme informácie, že tam bolo americké veliteľské stanovište, ale prišli sme tam príliš neskoro a zajali sme iba ich obed. Toto bolo medzi dvanástou a jednou hodinou 17. decembra 1944. Hneď za Ligneuville sme sa, žiaľ, stretli so silným odporom. Tam sme sa prvýkrát stretli s americkými tankmi a stratili jeden Panther a dve ďalšie obrnené vozidlá.

65. *Aké ste odhadovali americké straty do tej chvíle?*

Dva tanky Sherman, jeden stíhač tankov M-10, zopár guľometov a zopár zajatcov. Postup cez Ligneuville bol dosť náročný pre tanky, pretože tam bolo mnoho zákrut na ceste.

VI. BITKA O STAVELOT

66. *Sepp Dietrich hovorí, že 6. tanková armáda stratila mnoho tankov kvôli mechanickým ťažkostiam. Mali ste nejaké problémy po ceste?*

Stratili sme iba päť alebo šesť tankov pre problémy s motorom. V mnohých prípadoch sa pokazilo chladenie, alebo niekedy nefungovali brzdy. Počul som, že 12. SS tanková divízia mala veľa starostí s ich tankmi.

O 16.00 hod 17. decembra 1944 sme dosiahli oblasť Stavelot, ktorá bola silne bránená. Mohli sme pozorovať hustú premávku z Malmedy do Stavelot a Stavelot vyzeral kompletne zapchatý stovkami nákladných aut. Tú noc sme chceli dobyť Stavelot, ale terén predstavoval obrovskú prekážku. Jediným prístupom bola hlavná cesta a svah naľavo od cesty sa prudko zvažoval, napravo od cesty zasa bol prudký kopec⁴¹. Hneď pri vstupe do Stavelot bola krátka zákruta, kde boli sústredené viaceré tanky Sherman a protitankové delá.

Preto sme vypálili na Stavelot z ťažkých húfnic a mínometov patriacich pechote, čo spôsobilo obrovský zmätok v meste a zničilo pár skladov.

V rovnakom čase som rozkázal jednej z mojich rôt tankov PzKpfw IV, aby sa pokúsili nájsť cestu okolo Stavelot cez Aisomont, Wanne a Trois Ponts. Pokračovali pozdĺž malej cestičky

40 99. US Inf. Div. – 99. US Infantry Division.

41 V skutočnosti je to presne naopak – poznatok získaný na základe osobnej rekognoskácie oblasti bojov v roku 2004.

po ktorej bolo takmer nemožné prejsť s tankmi. O 18.00 hod. protiútok vedený okolo vysokého kopca 800 metrov východne od Stavelot zasiahol moju kolónu z juhu.

67. *Boli do tohto protiútoky zapojené aj nejaké tanky?*

Nie, terén bol až príliš náročný a protiútok vykonala jedine pechota. Potom, ako bol protiútok odrazený, zopakoval som útok na Stavelot, tentoraz s väčším počtom mechanizovanej pechoty. Dosiahli sme kraj mesta, ale znovu zastali kvôli tvrdohlavému odporu Američanov na kraji Stavelot. Utrpeli sme značné straty, 25 až 30 mŕtvych kvôli palbe tankov, protitankových zbraní, mínometov a pechoty. Keďže som nemal dostatočné množstvo pechoty, rozhodol som sa počkať na príchod ďalšej pechoty.

68. *Odkiaľ ste očakávali túto pechotu?*

Mal som jeden prápor mechanizovanej pechoty v mojej kolóne.

Keď padla tma, pozorovali sme hustú americkú premávku smerom na západ, bez zatemnenia. Pálili sme na nich až do vzdialenosti 4 800 yardov⁴² z našich tankov, ale nespustili žiaden organizovaný protiútok až do úsvitu 18. decembra 1944. Na úsvite som poslal ešte jednu rotu mechanizovanej pechoty do útoku. Stiahol som dva tanky Panther na 200 metrov od okraja mesta a dal im inštrukcie, aby zaútočili na plný plyn. Išli prudko páliac pozdĺž zákruty. Prvý tank Panther dostal zásah a začal horieť, ale mal takú vysokú rýchlosť, že prenikol cez protitankovú zátarasu a poškodil dva tanky Sherman. Druhý tank využil túto príležitosť preniknúť a získal most v Stavelot. Nasledovali sme s ostatnými vozidlami a Američania evakovali mesto, nechajúc nejaký materiál.

69. *Kolko?*

Och, nevidel som.

VII. SNAHA POKRAČOVAŤ V POSTUPE

70. *Kam ste išli?*

Postúpili sme najvyššou rýchlosťou k Trois Ponts v snahe získať most, ktorý tam bol. Trocha nás zdržalo protitankové delo na východ od mostu. Zničili sme to delo, ale potom nám nepriateľ vyhodil most do vzduchu rovno pred nosom.

71. *Aká bola dôležitosť mosta v Trois Ponts; inými slovami, čo by ste boli schopní urobiť, keby ste ten most získali neporušený?*

Ak by sme získali most v Trois Ponts neporušený a mali dost paliva, bolo by veľmi jednoduché dôjsť až k rieke Máse ešte v ten deň.

Zablokovaní v Trois Ponts, pokračovali sme ďalej na La Gleize, kde sme sa stretli len s malým odporom. Bol tam ďalší dôležitý most v Chenaux, ktorého zničeniu sme zabránili. Avšak odpoľudnia 18. decembra 1944 sme mali nepríjemnú prestávku, keď sa vyjasnilo a prileteli americké stíhacie bombardéry. Stratili sme dva alebo tri tanky a päť obrnených polopásových vozidiel. Tanky vybuchli na ceste, a tá bola príliš úzka, aby sa dali obísť, čo spôsobilo ďalšie zdržanie. Okolo 18.00 hod 18. decembra 1944 sme sa pohli smerom na našu pôvodnú trasu postupu blízko Habiemont a začali sme prekračovať rieku Lienne. Práve keď sme ju začali prekračovať, bol aj tento most vyhodенý do vzduchu. Poslal som jednu z mojich

⁴² Približne 4 390 metrov.

tankových rôt na prieskum s cieľom nájsť iný most severne od tohto bodu. Pri prechode novonájdeným mostom boli napadnutí paľbou a utrpeli ťažké straty. Bolo potom oznámené, že most nie je dostatočne silný pre naše tanky. Keďže sme nevedeli nájsť iný most, bolo rozhodnuté otočiť sa na sever do Stoumont a La Gleize. Po dosiahnutí La Gleize sa ďalšia skupina vydala na prieskum ku Stoumont. Bolo hlásené, že Stoumont je silno bránený a že silné americké jednotky vyrazili zo Spa smerom na Stoumont.

VIII. ZLYHANIE OFENZÍVY

72. Všimli ste si nejaký rozdiel v kvalite amerických jednotiek v tomto sektore?

Rozhodne. Teraz sme boli konfrontovaní so zložkami vašej 30. pešej divízie⁴³ a 82. vzdušnej výsadkovej divízie⁴⁴, ktoré bojovali srdnatejšie ako 99. pechotná divízia (americká). Rozhodli sme sa udržať most na juhozápade La Gleize, pretože mohol byť neskôr dôležitý a zaútočiť na Stoumont. Za denného svetla 19. decembra 1944 sme zaútočili na Stoumont s jedným práporom mechanizovanej pechoty a jednou rotou výsadkárov po oboch stranách cesty, podporovanými paľbou z tankov. Opäť pre terén tanky nemohli opustiť cestu. Silná paľba zo Stoumont a ťažká paľba z krídla na severe od vašej 30. pešej divízie bránila nášmu pokusu vstúpiť do Stoumont. Použili sme však rovnakú taktiku útoku dvoch až troch tankov s maximálnou rýchlosťou a napokon sme prerazili, vyčistili dedinu a útočili západným smerom, aby sme získali most západne od Stoumont. Toto bolo asi všetko, čo sme mohli robiť s tým benzínom, čo sme mali.

Od tejto chvíle sa veci začali rýchlo vyvíjať v náš neprospech. V ten istý deň hlásil veliteľ prieskumného práporu, že Stavelot znovu obsadili Američania. Keďže naša pechota bola vytlačená na východný okraj mesta, okamžite som mu rozkázal zaútočiť od západu a Stavelot vyčistiť.

19. decembra 1944 boli odrazené tri protiútoky v Stoumont. Žiaľ, začali sme si uvedomovať, že máme nedostatok paliva na prekročenie mostu západne od Stoumont. Preto sme rozkázali jednotkám západne od Stoumont, aby sa siahli do mesta.

20. decembra 1944 sme sa pokúsili znova zaútočiť, s malým úspechom. Americké jednotky na nás útočili zo severozápadu La Gleize a v rovnakom čase útočili na Cheneux, kde sme nechali skupinu na ochranu mosta. Uvedomujúc si, že sme boli slabí v La Gleize, Stoumont a Cheneaux, a ohrození na všetkých troch miestach, rozhodli sme sa v tú noc Stoumont opustiť. Malý protiútok kryl náš ústup zo Stoumont. Po tom, čo Cheneaux bolo dobyté a znovudobyté dvakrát, sme odtiaľ odišli a siahli sa do La Gleize v noci 20. decembra 1944.

73. Aké boli rozkazy, ktoré ste dostali od divízneho veliteľstva počas tohto obdobia?

(Poznámka vyšetrovateľa: Plukovník Peiper si cynicky odľúkol.)

Dostal som jednu správu, že mám okamžite hlásiť polohu môjho obväziska pre ranených a že kým nenahlásim množstvo paliva, ktoré ešte mám v zásobe, nemám počítať so žiadnym iným benzínom.

74. Boli ste schopní nadviazať rádiový kontakt a informovať divíziu o vašej situácii?

43 30. US Inf. Div. – 30 US Infantry Division

44 82. Abn. Div. – 82. Airborne Division

VOJENSKÁ HISTÓRIA

Nemali sme žiadne stále rádiové spojenie s divíziou, ale divízia vedela o našej situácii z odpočúvania amerických vysieláčiek.

75. Aké ste mali náznaky, že celá Ardenská ofenzíva vo všeobecnosti zlyhala?

Prvý náznak, ktorý sme mali, bola správa z 23. decembra 1944 o 17.00 hod. prikazujúca nám prebiť sa na východ s našimi vozidlami a mužmi. Keď som tú správu dostal, uvedomil som si, že jediná šanca je prebiť sa bez vozidiel a zranených. Podľa toho sme aj 24. decembra 1944 o 01.00 hod. opustili všetky naše vozidlá a začali pochodovať naspäť.

76. Aké boli vaše straty?

Museli sme nechať vyše 300 mužov v La Gleize a boli pravdepodobne zajatí. Iba 800 mužov vyviazlo.⁴⁵

77. Ak by ste mali spustiť túto ofenzívu znovu, čo by ste vykonali inak, vo vyššom plánovaní aj v rámci vášho vlastného pluku?

Čoskoro bolo jasné, že pravým cieľom Ardenskej ofenzívy nebolo dosiahnuť Antverpy, ale jednoducho zmariť americké prípravy a oddialiť americkú zimnú ofenzívu o dva mesiace. Toto sa malo vyjasniť na vyššom veliteľstve na začiatku protiofenzívy. Sú určité veci, ktoré by som urobil inak:

- a. Zaviedol pružnejší systém zásobovania palivom.
- b. Nerobil by som žiadnu delostreleckú prípravu a zabránil hipoidnému delostrelectvu, aby zapchalo cesty.
- c. Zaútočil s bojovými vozidlami a tankmi v rovnakom momente ako pechota. Nepodporovaný útok pechoty príliš plytvá časom.
- d. Zredukoval dĺžku každej kolóny a namiesto troch kolón použil dvadsať; potom po objavení slabého miesta tam nasmeroval všetky kolóny.
- e. Použil viac pechoty na tankoch.
- f. Pridelil ženijnú mostovú jednotku ku každej bojovej skupine.
- g. Urobil každú bojovú skupinu sebestačnou.
- h. Postavil jedného generála na každý roh ulice, aby riadil dopravu. (Poznámka vyšetrovateľa: Plukovník Peiper naznačil, že sú dva dobré dôvody pre tento čin, a jeden z nich nie je kontrola dopravy.)

---

⁴⁵ 800 mužov sa vydalo na pochod z La Gleize, 770 sa úspešne vrátilo naspäť za nemecké línie. Pozri: REYNOLDS, M.: Ďáblův pobočník. Plzeň : Mustang, 1997.